

Учителтъ по-нататкъ си сваля шапката, почва да си излазя, килва съ глава и казва: „Сбогомъ!“ Папагалитъ постепенно се научватъ и казватъ „сбогомъ“ на всѣки човѣкъ, който си излазя.

Въ нѣкои магазини държатъ така научени папагали, които цѣлъ день викатъ: „Господине, купете си английски сапунъ!“ Или: „Тукъ има прѣсна бира!“.

ОВОЩНА ГРАДИНА.

Хубавата градина е радостъ и гордостъ на всѣко сѣмейството. Сладкитѣ плодове обича всѣки, но дѣцата — най-много.

Всѣки може да си насади градина прѣдъ къщи и да има плодове безъ пари. Иска се малко трудъ, който и ученицитѣ могатъ да извършатъ, стига да има кой да ги упжти. Градина веднажъ се сади и послѣ се само наглежда.

Овощни дървета има съ хиляди видове. Отъ тѣхъ трѣбва да изберемъ такива, които да ставатъ на почвата, дѣто ще ги садимъ. Затова най-добрѣ е да вземаме дръвчета за садене, изпитани, отъ най-близка градина или разсадникъ. Меже да насадимъ диви и да ги прѣсадимъ, кога се прихванатъ.

Въ България има овощарско-градинарски и земледѣлски училища съ разсадници, въ които се отглеждатъ годишно около 200,000 фиданки, които се раздаватъ за садене.

У насъ нѣма желание да садятъ градини, а тѣ биха прѣвърнали страната ни въ рай, и биха дали голѣми приходи; затова има законъ, който не само освобождава новитѣ лозя и градини отъ данѣкъ, но и дава награда за всѣко отгледано дръвче.

Освѣнъ садене дръвчета на ями, сега за по-добрѣ се садятъ, като се прѣкопае цѣлата градина на 70 сантим. (за низкитѣ) или 1 метъръ дълбочина (за високитѣ дръвчета); слѣдъ това се садятъ върху торна прѣстъ и се засипатъ толкова, колкото сж били по-рано въ земята.

На влажна и сбита почва овощията се садятъ прѣзъ февруари, прѣди да се развиятъ, а на пѣсчлива, суха прѣзъ откомврий, кога имъ окапятъ листоветѣ. Тогава се по-добрѣ хващатъ.

